



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Philosophistæ Seu Excerpta Pauca Ex Multis Libris, Thesibus, Dictatis Theologicis**

[S.l.], [ca. 1692]

1651. [i.e. 1677.] Colleg. Remense sub P. Audry.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-39173**

DICTATA SCHOLASTICA. 51

est nostrum dijudicare quid Deus facturus esset in  
 ea suppositione Metaphysica. Certum tamen est  
 dignum fore gravissimis pœnis gravitati illius deor-  
 dinationis respondentibus, I I I.  
 PARS.

COLLEGIUM REMENSE.

Anno 1677. PATER AUDRY in eodem Remensi 1677.  
 Societatis Collegio Theologia Professor, ejusdemque  
 nuper Rector, eandem doctrinam docuit in TRACTATU  
 DE PECCATIS.

Peccatum, inquit: Philosophicè spectatum est  
 actus liber moraliter malus, seu difformis naturæ ra-  
 tionali & rectæ rationi. Theologicè spectatum, est  
 actus malus oppositus legi divinæ.

Immediata & formalis ratio constitutiva peccati  
 mortalis ejusdemque à veniali distinctiva est, quòd  
 sit transgressio formalis divinæ legis graviter obligan-  
 tis. Per formalem legis divinæ transgressionem intel-  
 ligitur violatio divinæ legis vel positivæ, vel saltem  
 æternæ, quæ fiat cum plena libertate & advertentia  
 rationis ad displicentiam Dei & ejus prohibitionem,  
 quæ tunc gravis est, cum sit sub interminatione gra-  
 vis indignationis & inimicitia divinæ. Quòd si vio-  
 latio divinæ legis fiat sine sufficienti advertentia aut  
 libertate, aut præceptum non sit graviter obligans,  
 tunc non erit per se nisi veniale peccatum.

Quodlibet peccatum mortale hoc habet, ut ex  
 parte objecti omnino repugnet illud esse cum actu  
 perfecto dilectionis Dei super omnia. Sed peccatum  
 homicidii gravis cum advertentia ad rationem &  
 oppositionem cum natura rationali, seclusâ cog-  
 nitione offensæ divinæ, non repugnat esse cum actu  
 perfecto dilectionis Dei; Ergo non est peccatum

mortale. Idem dic de omnibus aliis.

Objicies. Scriptura Sacra 1. ad Corinth. 6. significat neque fornicarios, neque idolis servientes, neque adulteros regnum Dei possessuros. Ergo &c.

Respondeo ad Scripturam tales appellari peccatores & esse: quia supponit Apostolus eos, qui talia committunt, scire quòd hæc sint à Deo prohibita, & verè sciebant Corinthii, quos alloquitur.

Homicidium antecederet ad transgressionem & prohibitionem Dei est malum grave gravitate Philosophicâ, concedo; Theologicâ, nego.

Homicidium prohibetur sub pœna æternæ damnationis infligendâ ei, qui Legem Dei scienter violaverit, non aliter.

Secundum absurdum quod sequeretur est; gravissima scelera non esse peccata mortalia. Sunt enim multa, quæ fiunt sine advertentia ad offensam Dei, vel quia ignoratur Deus, vel quia nescitur an peccata ipsi displiceant; vel quia, si scitur, non est tamen advertentia actualis.

Respondeo negando sequelam. Est enim moraliter impossibile, ut fidelibus non occurrat prohibitio divinæ legis, quoties est occasio peccandi. Quod spectat ad infideles & barbaros, si verum est quod docui cum gravissimis Theologis in materia de Deo, secundum legem ordinariam impossibile esse moraliter, ut adultus ratione utens laboret ignorantia Dei invincibili per longum tempus; multò minùs totâ vitâ fieri non poterit, quin confusam saltem habeat notitiam de ejus offensâ. Si tamen contingeret mori aliquem in hoc statu, careret quidem visione Dei, sicut infantes sine Baptismo decedentes; non damnaretur tamen pœnâ sensûs æternâ.

An, & quæ advertentia rationis ad peccatum requiratur. Resp.

Respondeo ad peccatum mortale requiri plenam I I I.  
 & perfectam malitiæ cognitionem ut moralis est: ad <sup>PARS.</sup>  
 veniale sufficere semi-plenam & imperfectam, sive  
 sub ratione mortalis, sive sub ratione venialis. Pro-  
 batur prima pars. Non debet incurri malitia mor-  
 talis, utpotè consummata in ordine ad effectus mor-  
 tales pœnæ & damni, nisi vi electionis ut sic com-  
 pletæ. Ergo nisi vi advertentiæ omnino perfectæ  
 mortalis malitiæ, quæ mortalis est.

COLLEGIUM CAMBERIENSE.

Anno 1682. P. Rose in Collegio Camberiensis So-  
 cietatis Jesu, Theologiæ Professor, in Tractatu De  
 Peccatis. Disput. 1. sect. 1. hæc habet. Ut peccatum  
 sit mortale, debet plenè & perfectè cognosci mali-  
 tiam esse gravem, quia alioquin non esset plenè vo-  
 luntaria malitia gravis ut talis, atque adeo neque  
 culpabilis. At verò ad peccatum mortale, quod nem-  
 pe addicit pœnæ æternæ, requiritur plena & perfe-  
 cta deliberatio haud dubiè, plenus & perfectus liber-  
 tatis usus: esset enim à ratione alienum existimare,  
 hominem evadere pœnâ æternâ dignum, agendo ex  
 qualibet consideratione imperfecta &c.

Et postea respondens objectionibus. Qui nihil ap-  
 prehendit grave in objecto, aut hoc apprehendit  
 leve, aut leviter & insufficienter ad peccatum lethale.

Mox ad alias objectiones & instantias ex Paulo  
 olim contumelioso & persecutore, qui ignorans fecit;  
 ex Judæis: Si cognovissent &c. Ex iis, qui, dum  
 interficiebant Apostolos, putabant obsequium se presta-  
 re Deo; Ex Hæreticis errori adherentibus, quia veri-  
 tatem ignorant &c.

Respondeo generatim, inquit, objectum malum,